

УДК 332.1:338.2:005.334

Трещов Мирослав Миколайович

*доктор наук з державного управління, доцент,
професор кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування
Дніпровський державний аграрно-економічний університет*

Treshchov Myroslav

*Doctor of Science in Public Administration, Docent,
Professor of the Department of Management, Public Management and Public Administration
Dnipro State Agrarian and Economic University
ORCID: 0000-0001-9599-4332*

DOI: 10.25313/2617-572X-2026-3-68-5

ІНТЕГРАЦІЯ ПРИНЦИПІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ У ПРОЦЕСИ РЕВІТАЛІЗАЦІЇ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ КРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

INTEGRATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT PRINCIPLES INTO TERRITORIAL REVITALIZATION PROCESSES UNDER CRISIS MANAGEMENT CONDITIONS

Анотація. Вступ. У сучасних умовах глобальних викликів, зокрема військових конфліктів, економічної нестабільності, екологічних загроз та урбаністичних дисбалансів, значна кількість територій зазнає соціально-економічної деградації. Для України дана проблема набула особливої актуальності у зв'язку з повномасштабною військовою агресією РФ, що призвела до масштабних руйнувань інфраструктури, зниження економічної активності та погіршення якості життя населення. За таких умов ревіталізація територій виступає важливим інструментом відновлення їх функціонального потенціалу, однак її ефективність значною мірою залежить від ефективної інтеграції принципів сталого розвитку. Поєднання економічних, соціальних та екологічних аспектів розвитку дозволяє формувати більш стійкі моделі управління територіальними трансформаціями, особливо в умовах кризового управління.

Мета. Метою статті є теоретичне обґрунтування інтеграції принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації територій в умовах кризового управління та визначення особливостей формування відповідних механізмів публічного управління.

Матеріали і методи. Методологічну основу дослідження становлять системний аналіз для розкриття багатовимірної структури ревіталізації територій, контент-аналіз сучасних наукових публікацій з питань публічного управління, сталого розвитку та регіональної політики, а також компаративний аналіз теоретичних підходів до управління територіальними трансформаціями у міжнародній та українській науковій практиці. Застосовано елементи узагальнення та логічного моделювання для інтеграції різних концептуальних підходів до формування управлінських механізмів ревіталізації територій.

Результати. Доведено, що ревіталізація територій повинна розглядатися не лише як процес відновлення фізичної інфраструктури, а як комплексна публічна політика, спрямована на відновлення соціально-економічного потенціалу територій та підвищення їх конкурентоспроможності. Обґрунтовано, що інтеграція принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації забезпечує баланс між економічною ефективністю, соціальною інклюзією та екологічною безпекою. Виокремлено ключові виміри інтеграції сталого розвитку у ревіталізаційні процеси, зокрема, інституційний, економічний, соціальний та екологічний. Визначено, що в умовах кризового управління особливого значення набуває застосування адаптивних та інтегрованих моделей публічного управління, які забезпечують координацію між органами державної влади та місцевого самоврядування, бізнесом та інститутами громадянського суспільства.

Перспективи. Напрямами подальших досліджень визначено розробку індикаторів оцінювання ефективності інтеграції принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації територій, аналіз ролі місцевого самоврядування у реалізації ревіталізаційних програм, а також дослідження практичних моделей кризового управління територіальним розвитком у повоєнний період.

Авторське право © Автор(и). Це стаття з відкритим доступом, що розповсюджується відповідно до умови ліцензії Creative Commons Attribution Ліцензія 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

Ключові слова: публічне управління, ревіталізація територій, сталий розвиток, кризове управління, територіальний розвиток, повоєнне відновлення.

Summary. Introduction. In the context of global transformations, including military conflicts, economic instability, environmental challenges and urban imbalances, many territories experience socio-economic degradation. For Ukraine, this issue has become particularly relevant due to the full-scale military aggression of the Russian Federation, which has caused large-scale destruction of infrastructure, decline in economic activity and deterioration of living standards. Under such conditions, territorial revitalization becomes an important tool for restoring the functional potential of territories. However, its effectiveness largely depends on the integration of sustainable development principles. The combination of economic, social and environmental dimensions allows the formation of more resilient models of territorial transformation management, especially under crisis management conditions.

Purpose. The purpose of the article is to substantiate theoretically the integration of sustainable development principles into territorial revitalization processes under crisis management conditions and to determine the specific features of forming relevant public administration mechanisms.

Materials and methods. The methodological basis of the study includes system analysis to reveal the multidimensional structure of territorial revitalization, content analysis of contemporary scientific publications in the fields of public administration, sustainable development and regional policy, as well as comparative analysis of theoretical approaches to managing territorial transformations in international and ukrainian research practice. Elements of generalization and logical modeling were applied to integrate different conceptual approaches to forming governance mechanisms for territorial revitalization.

Results. It has been proven that territorial revitalization should be considered not only as a process of physical infrastructure restoration but also as a comprehensive public policy aimed at restoring the socio-economic potential of territories and increasing their competitiveness. It has been substantiated that the integration of sustainable development principles into revitalization processes ensures a balance between economic efficiency, social inclusion and environmental safety. The institutional, economic, social and environmental dimensions of integrating sustainable development into revitalization processes have been identified. It has been determined that under crisis management conditions particular importance is given to adaptive and integrated models of public governance that ensure coordination between state authorities, local governments, business entities and civil society.

Discussion. Future research directions include the development of indicators for assessing the effectiveness of integrating sustainable development principles into territorial revitalization processes, analysis of the role of local self-government in implementing revitalization programs and the study of practical models of crisis management in territorial development during the post-war recovery period.

Key words: public administration, territorial revitalization, sustainable development, crisis management, territorial development, post-war recovery.

Постановка проблеми. Ревіталізація територій у сучасних умовах розглядається як комплексний соціально-економічний та управлінський процес, спрямований на відновлення потенціалу територій, що зазнали деградації внаслідок економічних, екологічних або безпекових чинників. Ревіталізація передбачає не лише реконструкцію інфраструктури чи відновлення економічної активності, а й комплексну трансформацію територіального простору з урахуванням соціальних, економічних та екологічних аспектів розвитку. Особливої актуальності зазначені процеси набувають в умовах кризового управління, коли території зазнають значних руйнувань або структурних дисбалансів. Для України питання ревіталізації територій набуло особливої актуальності у зв'язку з масштабними руйнуваннями інфраструктури та соціально-економічними втратами, спричиненими військовою агресією. У таких умовах відновлення територій потребує комплексного підходу, що передбачає інтеграцію принципів сталого розвитку, орієнтованих на забезпечення довгострокової соціально-економічної стабільності, екологічної безпеки та підвищення якості життя населення. Водночас ефективна реалізація процесів ревіталізації значною мірою залежить від здатності

системи публічного управління реагувати на кризові виклики та забезпечувати координацію між державними органами, місцевим самоврядуванням, бізнесом і громадянським суспільством, що зумовлює необхідність наукового обґрунтування підходів до інтеграції принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації територій в умовах кризового управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика ревіталізації територій у науковій літературі розглядається переважно у контексті регіонального розвитку, відновлення міських і промислових територій та формування нових моделей управління територіальними трансформаціями. У вітчизняному науковому дискурсі ці питання досліджуються у працях О. Сича, Н. Лисяк, О. Хохби, Ю. Івашка, А. Дмитренка, А. Бессонової, В. Гансько-го, О. Майбороди [1; 2; 3; 4] та інших науковців, які розглядають ревіталізацію як процес комплексного відновлення соціально-економічного та просторового потенціалу територій.

Важливе місце у сучасних дослідженнях займає також концепція сталого розвитку, яка розглядається як основа формування ефективної політики територіального розвитку, що поєднує економічні, соціальні та екологічні аспекти. У зарубіжних дослідженнях

значна увага приділяється інтегрованим моделям управління ревіталізаційними процесами та підвищенню резильєнтності територій.

Разом із тим аналіз наукових джерел свідчить, що питання інтеграції принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації територій в умовах кризового управління досліджене недостатньо, що зумовлює необхідність подальших наукових досліджень у цьому напрямі.

Метою статті є дослідження теоретичних засад інтеграції принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації територій в умовах кризового управління та обґрунтування напрямів удосконалення управлінських механізмів їх реалізації у системі публічного управління.

Матеріали і методи. У статті використано такі наукові методи, як системний аналіз з метою розкриття структури явища ревіталізації, контент-аналіз для узагальнення останніх публікацій у сфері публічного управління та ревіталізації, компаративний аналіз при зіставленні теоретичних підходів до ревіталізації в українському та міжнародному контекстах, а також елементи емпіричного узагальнення, що інтегрують різні підходи.

Виклад основного матеріалу. Ревіталізація територій у сучасних умовах розглядається як один із ключових інструментів просторового розвитку, що поєднує економічні, соціальні та екологічні аспекти трансформації територіальних систем. У науковому дискурсі ревіталізація дедалі частіше трактується не лише як процес фізичного відновлення занедбаних або депресивних територій, а як комплексна політика розвитку, спрямована на підвищення функціональної ефективності територій та формування нових можливостей для соціально-економічного зростання. У цьому контексті дане поняття набуває мультикомплексного характеру для публічного управління, регіональної політики та стратегічного планування розвитку територій.

Перші теоретичні підходи до ревіталізації територій сформувалися у контексті досліджень трансформації постіндустріальних міст і територій, де відбувалася деградація промислових зон, занепад інфраструктури та скорочення економічної активності. У таких підходах ревіталізація розглядалася як цілеспрямований управлінський процес, ініційований органами влади та спрямований на покращення соціально-економічного стану територій через поєднання економічних, інфраструктурних і соціальних заходів. Важливим елементом зазначених підходів є інтеграція різних напрямів розвитку територій та формування нових функціональних можливостей для використання просторових ресурсів [5].

Сучасні наукові дискусії підкреслюють, що ревіталізація територій виходить за межі традиційної реконструкції або модернізації інфраструктури і розглядається як елемент публічної політики, що передбачає комплексне планування територіального

розвитку та координацію дій між різними суб'єктами управління, зокрема, органами публічного управління, бізнес-середовищем і громадянським суспільством. При цьому багатосуб'єктність та інтегрованість управлінських рішень визначають ефективність ревіталізаційних процесів і їх здатність забезпечувати довгостроковий розвиток територій [2, с. 254].

З позицій публічного управління ревіталізація територій може розглядатися як специфічна форма реалізації публічної політики, що спрямована на трансформацію просторових систем та відновлення їх економічного і соціального потенціалу [6, с. 35–44]. Така політика реалізується через систему управлінських механізмів, які включають стратегічне планування, нормативно-правове регулювання, фінансові інструменти підтримки розвитку територій, а також інституційні механізми координації між різними рівнями влади. Важливим елементом є створення умов для залучення інвестицій та стимулювання інноваційної діяльності, що дозволяє формувати нові економічні функції територій та підвищувати їх конкурентоспроможність [7; 8].

У сучасних умовах ревіталізація територій все більше інтегрується з концепцією сталого розвитку. Такий підхід передбачає формування моделей управління територіями, що забезпечують баланс між економічним розвитком, соціальною справедливістю та збереженням природного середовища. Інтеграція принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації дозволяє перейти від короткострокових рішень до стратегічного планування розвитку територій, орієнтованого на довгострокову стабільність та підвищення якості життя населення. У цьому контексті важливими стають питання раціонального використання природних ресурсів, екологічної безпеки, розвитку людського капіталу та забезпечення соціальної інклюзії [9].

Особливого значення ревіталізація територій набуває в умовах кризового управління. Кризи різного характеру, як-от економічні, екологічні, соціальні або безпекові, призводять до виникнення суттєвих дисбалансів у розвитку територій, що потребує застосування спеціальних управлінських підходів до їх відновлення та трансформації [10, с. 305–308]. У таких умовах традиційні інструменти територіального розвитку часто виявляються недостатньо ефективними, що зумовлює необхідність впровадження адаптивних та гнучких моделей управління. Кризове управління у сфері територіального розвитку передбачає швидке реагування на виклики, оптимізацію використання обмежених ресурсів та координацію дій між різними інституціями публічного управління [11; 4].

З урахуванням сучасних викликів можна виокремити кілька ключових компонентів інтеграції принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації територій, які формують модель інтеграції принципів

сталого розвитку у процеси ревіталізації територій в умовах кризового управління:

- інституційний компонент, який передбачає створення ефективних механізмів координації між органами державної влади, місцевого самоврядування, бізнесом та громадянським суспільством;
- економічний компонент, що пов'язаний із стимулюванням інвестицій, розвитком місцевого підприємництва та формуванням нових економічних можливостей для територій;
- соціальний компонент, який передбачає підвищення рівня зайнятості населення, розвиток соціальної інфраструктури та залучення громад до процесів прийняття управлінських рішень;
- екологічний компонент, що полягає у впровадженні екологічно безпечних технологій, відновленні природних ресурсів та формуванні сталих моделей використання територій;
- управлінський компонент, який полягає в адаптації управлінських механізмів до умов кризового управління та нестабільності (табл. 1).

В умовах війни та повоєнного відновлення ці аспекти набувають особливої актуальності, оскільки значна частина територій потребує не лише відбудови інфраструктури, а й глибокої трансформації

соціально-економічних систем. У цьому контексті ревіталізація повинна розглядатися як довгострокова стратегія розвитку територій, що поєднує процеси відновлення, модернізації та структурної трансформації.

Такий підхід дозволяє забезпечити не лише ліквідацію наслідків кризових явищ, а й формування нових моделей розвитку територій, орієнтованих на інновації, сталий розвиток та підвищення їх конкурентоспроможності.

Інтеграція принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації територій в умовах кризового управління виступає важливою передумовою формування ефективної системи публічного управління територіальним розвитком. Застосування комплексного підходу до управління ревіталізаційними процесами дозволяє підвищити стійкість територій до кризових викликів, забезпечити раціональне використання ресурсів та створити умови для довгострокового соціально-економічного розвитку.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Ревіталізація територій у сучасних умовах є комплексним процесом, який об'єднує економічні, соціальні, екологічні та управлінські аспекти розвитку. Дослідження показало, що її ефективність значною мірою визначається інтеграцією принципів сталого

Таблиця 1

Модель інтеграції принципів сталого розвитку у процеси ревіталізації територій в умовах кризового управління

Компонент інтеграції	Зміст компонента	Інструменти реалізації	Очікувані результати
інституційний	формування системи координації між органами державної влади, місцевого самоврядування, бізнесом та громадськістю у процесах ревіталізації	стратегічне планування розвитку територій; міжвідомча координація; партнерства держави, бізнесу та громад; механізми публічної участі	підвищення ефективності управління ревіталізаційними процесами; узгодженість рішень; зростання інституційної спроможності
економічний	стимулювання економічної активності та формування нових економічних функцій територій	інвестиційні програми; підтримка малого та середнього бізнесу; розвиток інноваційних кластерів; публічно-приватне партнерство	зростання інвестиційної привабливості територій; створення робочих місць; диверсифікація місцевої економіки
соціальний	підвищення якості життя населення та забезпечення соціальної інтеграції громад у процесах трансформації територій	розвиток соціальної інфраструктури; програми зайнятості; громадська участь у плануванні розвитку територій; підтримка локальних ініціатив	підвищення рівня зайнятості; розвиток людського капіталу; посилення соціальної згуртованості
екологічний	забезпечення екологічної безпеки та раціонального використання природних ресурсів у процесах ревіталізації	екологічна модернізація інфраструктури; рекультивация та відновлення територій; впровадження енергоефективних технологій; екологічний моніторинг	покращення стану довкілля; підвищення ресурсної ефективності; формування екологічно сталих моделей розвитку
управлінський	адаптація управлінських механізмів до умов кризового управління та нестабільності	антикризове планування; гнучкі моделі управління; цифрові інструменти моніторингу; управління ризиками	підвищення стійкості територій до криз; ефективне використання ресурсів; прискорення процесів відновлення

Джерело: розроблено автором

розвитку, що забезпечує баланс між економічною ефективністю, соціальною інклюзією та екологічною безпекою. Ключові складові інтеграції включають інституційний компонент для координації органів влади, місцевого самоврядування, суб'єктів бізнес-середовища та громадян; економічний компонент для стимулювання інвестицій, розвитку підприємництва та інновацій; соціальний компонент для підвищення зайнятості та соціальної згуртованості; екологічний компонент для раціонального використання ресурсів та впровадження екологічно безпечних технологій; управлінський компонент для адаптації механізмів публічного управління до кризових умов.

В умовах війни та повоєнного відновлення ревіталізація територій має розглядатися не лише як відбудова інфраструктури, а як стратегічна полі-

тика трансформації соціально-економічних систем та підвищення якості життя населення. Такий підхід дозволяє формувати довгострокові моделі розвитку, підвищувати конкурентоспроможність та стійкість територій до кризових викликів.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці індикаторів оцінювання ефективності інтеграції сталого розвитку, аналізі ролі місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства у реалізації ревіталізаційних програм, вивченні практичних моделей кризового управління та застосуванні цифрових і смарт-рішень для підвищення ефективності управління територіальними трансформаціями, що сприятиме формуванню збалансованих, стратегічно орієнтованих та соціально інклюзивних моделей розвитку територій у повоєнний період.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

ФІНАНСУВАННЯ: Автори не отримували фінансування для цього дослідження.

ЗАЯВА ПРО ДОСТУПНІСТЬ ДАНИХ: Не застосовується.

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ: Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

Література

1. Ганський В. О. Ревіталізація депресивного міського простору за допомогою комерціалізації колишніх промислових об'єктів історико-культурної спадщини. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 23. С. 361–365. URL: <http://global-national.in.ua/archive/23–2018/71.pdf> (дата звернення: 11.01.2026).
2. Лисяк Н. Інтегрований розвиток урбанізованих систем: монографія. Львів: ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України», 2025. 311 с.
3. Майборода О. М., Духняк І. О. Ревіталізація промислових територій під багатофункціональний комплекс. Досвід Львова, Івано-Франківська, Варшави. *Молодий вчений*. 2020. Вип. 1 (77). С. 158–162. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-1-77-34>
4. Трещов М. М., Хохба О. Т. Удосконалення методології смартизації управління розвитком територій. *Науковий вісник: державне управління*. 2023. № 1 (13). С. 178–194. DOI: [https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-1\(13\)-178-194](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-1(13)-178-194)
5. Roberts P., Sykes H. Urban regeneration: a handbook. London: SAGE, 2000. 320 p. URL: <https://books.google.com.ua/books?id=6nEX8nothSsC> (дата звернення: 11.01.2026).
6. Івашко Ю. В., Івашко О. Ю., Дмитренко А. Ю. Ревіталізація міських територій в світлі соціальних і екологічних проблем. *Просторовий розвиток*. 2023. № 5. С. 33–50. DOI: <https://doi.org/10.32347/2786-7269.2023.5.33-50>
7. Сич О. А. Ревіталізація як складова стратегії розвитку міста. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Економічна»*. 2020. Вип. 99. С. 66–73. DOI: <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2020-99-07>.
8. Бессонова А., Безугла Л., Белобородова М. Міжнародний досвід ревіталізації промислових об'єктів: можливості для України. *Development Service Industry Management*. 2024. Вип. 2. С. 49–55. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-6\(8\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-6(8)).
9. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. *United Nations*. URL: <https://sdgs.un.org/2030agenda> (дата звернення: 11.01.2026).
10. Іванченков В. С. Обґрунтування викликів сталого розвитку в умовах глобальної нестабільності. *Економічний простір*. 2025. № 201. С. 304–310. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.201.304-310>
11. Каржинерова Т. І., Каржинерова О. Г. Сучасний досвід ревіталізації територій міст. *Науковий вісник будівництва*. 2018. Т. 94, № 4. С. 76–82.

References

1. Hanskyi, V. O. (2018). Revitalizatsiia depresyvnoho miskoho prostoru za dopomohoiu komertsializatsii kolyshnykh promyslovykh ob'ektiv istoryko-kulturnoi spadshchyny [Revitalization of depressed urban space through commercialization of former industrial objects of historical and cultural heritage]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*. Issue 23, pp. 361–365. URL: <http://global-national.in.ua/archive/23–2018/71.pdf> [in Ukrainian].

2. Lysiak, N. (2025). Intehrovanyi rozvytok urbanizovanykh system [Integrated development of urbanized systems]. Lviv: DU "Instytut rehionalnykh doslidzhen imeni M.I. Dolishnoho NAN Ukrainy". [in Ukrainian].
3. Maiboroda, O. M., & Dukhniak, I. O. (2020). Revitalizatsiia promyslovykh terytorii pid bahatofunktsionalnyi kompleks. Dosvid Lvova, Ivano-Frankivska, Varshavy [Revitalization of industrial territories for a multifunctional complex. Experience of Lviv, Ivano-Frankivsk, Warsaw]. *Molodyi vchenyi*. Issue 1 (77), pp. 158–162. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-1-77-34> [in Ukrainian].
4. Treshchov, M. M., & Khokhba, O. T. (2023). Udoskonalennia metodolohii smartyzatsii upravlinnia rozvytkom terytorii [Improvement of the methodology of smartization of territorial development management]. *Naukovyi visnyk: derzhavne upravlinnia*. № 1 (13), pp. 178–194. [https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-1\(13\)-178-194](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-1(13)-178-194) [in Ukrainian].
5. Roberts, P., & Sykes, H. (2000). Urban regeneration: a handbook. London: SAGE. URL: <https://books.google.com.ua/books?id=6nEX8nothSsC>
6. Ivashko, Yu. V., Ivashko, O. Yu., & Dmytrenko, A. Yu. (2023). Revitalizatsiia miskykh terytorii v svitli sotsialnykh i ekolohichnykh problem [Revitalization of urban territories in the light of social and environmental problems]. *Prostorovi rozvytok*. № 5, pp. 33–50. <https://doi.org/10.32347/2786-7269.2023.5.33-50> [in Ukrainian].
7. Sych, O. A. (2020). Revitalizatsiia yak skladova stratehii rozvytku mista [Revitalization as a component of the city development strategy]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina. Seriia "Ekonomichna"*. Issue 99, pp. 66–73. <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2020-99-07> [in Ukrainian].
8. Bessonova, A., Bezuhla, L., & Bieloborodova, M. (2024). Mizhnarodnyi dosvid revitalizatsii promyslovykh ob'ektiv: mozhlyvosti dlia Ukrainy [International experience of revitalization of industrial facilities: opportunities for Ukraine]. *Development Service Industry Management*. Issue 2, pp. 49–55. [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-6\(8\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-6(8)) [in Ukrainian].
9. United Nations. (2015). Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. URL: <https://sdgs.un.org/2030agenda>
10. Ivanchenkov, V. S. (2025). Obgruntuvannia vyklykiv staloho rozvytku v umovakh hlobalnoi nestabilnosti [Substantiation of sustainable development challenges under conditions of global instability]. *Ekonomichniy prostir*. № 201, pp. 304–310. <https://doi.org/10.30838/EP.201.304-310> [in Ukrainian].
11. Karzhynova, T. I., & Karzhynova, O. H. (2018). Suchasnyi dosvid revitalizatsii terytorii mist [Modern experience of revitalization of urban territories]. *Naukovyi visnyk budivnytstva*. Vol. 94, № 4, pp. 76–82 [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 10.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 17.03.2026

Дата публікації: 27.03.2026